Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 27. apríla 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2002/46/ES — Aproximácia právnych predpisov členských štátov, ktorá sa týka potravinových doplnkov — Vitamíny a minerály, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov — Maximálne množstvá — Právomoc členských štátov — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje tieto množstvá — Vzájomné uznávanie — Neexistencia — Postupy, ktoré treba dodržiavať, a kritériá, ktoré treba zohľadniť, pri určení uvedených množstiev“

Vo veci C-672/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal de grande instance de Perpignan (Súd prvého stupňa Perpignan, Francúzsko) z 5. augusta 2015 a doručený Súdnemu dvoru 14. decembra 2015, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Noria Distribution SARL,

za účasti:

Procureur de la République,

Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia E. Regan, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund a S. Rodin,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Noria Distribution SARL, v zastúpení: F. Meunier, avocat,

— francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a J. Traband, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Braga da Cruz, K. Herbout-Borczak a S. Lejeune, splnomocnení zástupcovia,

— Dozorný orgán EZVO, v zastúpení: Ø. Bø, L. Biørnstad a C. Zatschler, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. decembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov (Ú. v. ES L 183, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 490) a ustanovení zmluvy o FEÚ týkajúcich sa voľného pohybu tovaru.

2 Tento návrh bol predložený v rámci trestného konania proti spoločnosti Noria Distribution SARL za to, že mala v držbe, vystavovala, uvádzala do obehu alebo predávala potravinové doplnky, ktoré vo Francúzsku neboli povolené, o ktorých vedela, že sú sfalšované, pokazené alebo jedovaté, ako aj že oklamala alebo sa pokúsila oklamať svojich zmluvných partnerov, pokiaľ ide o riziká spojené s používaním týchto potravinových doplnkov a ich podstatné vlastnosti.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 smernice 2002/46 znie takto:

„Pre účely tejto smernice:

a) pod pojmom ‚potravinové doplnky' sa rozumejú potraviny, ktorých účelom je doplňovanie bežnej stravy, a ktoré sú koncentrovanými zdrojmi živín alebo iných látok s nutričným alebo fyziologickým účinkom – samostatne alebo v kombinácii – predávané vo forme dávok a to také formy ako sú kapsule, pastilky, tabletky, pilulky a iné podobné formy, vrecúška s práškom, ampulky s kvapalinou, fľaštičky na dávkovanie kvapiek a iné podobné formy kvapalín a práškov určené na príjem v meraných množstvách v malých jednotkách;

b) pod pojmom ‚živiny' sa rozumejú nasledovné látky:
   i) vitamíny,
   ii) minerály."

4 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa potravinové doplnky smeli predávať v rámci spoločenstva iba v prípade, že vyhovujú predpisom uvedeným v tejto smernici."

5 Článok 5 tej istej smernice uvádza:

„1. Maximálne množstvá vitamínov a minerálov prítomných v potravinových doplnkoch pre dennú dávku spotreby doporučované výrobcom budú stanovené berúc do úvahy nasledovné:

a) horné bezpečné hladiny vitamínov a minerálov stanovené na základe vedeckého zhodnotenia rizík vychádzajúc zo všeobecne akceptovaných vedeckých údajov a berúc do úvahy – tam, kde to pripadá do úvahy – rôzne stupne citlivosti jednotlivých skupín spotrebiteľov;

b) príjem vitamínov a minerálov z iných zdrojov stravovania.

2. Ak sú stanovené maximálne hladiny uvedené v odseku 1, tak sa musí venovať mimoriadna pozornosť aj referenčným hodnotám príjmu vitamínov a minerálov pre obyvateľstvo.

3. S cieľom zabezpečiť, aby v potravinových doplnkoch boli prítomné významné množstvá vitamínov a minerálov, musia sa stanoviť – tam, kde to pripadá do úvahy – minimálne množstvá dennej dávky spotreby odporúčanej výrobcom.

4. Maximálne a minimálne množstvá vitamínov a minerálov uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 budú schválené v súlade s postupom uvedeným v článku 13 ods. 2“

6 Článok 11 smernice 2002/46 stanovuje:

„1. Bez toto, aby tým bol dotknutý článok 4 ods. 7, členské štáty nesmú – z dôvodov týkajúcich sa ich zloženia, technických podmienok výroby, ponúkania alebo označovania – zakázať a ani obmedziť obchodovanie s výrobkami uvedenými v článku 1, ktoré sú v súlade s touto smernicou a – ak to pripadá do úvahy – so zákonmi spoločenstva prijatými na vykonanie tejto smernice.

2. Bez toto, aby týmto bola dotknutá zmluva [Zmluva o ES – *neoficiálny preklad*], najmä jej články 28 a 30 – odsek 1 nebude mať vplyv na vnútroštátne právne predpisy uplatniteľné v prípade, že neexistujú právne predpisy spoločenstva prijaté na základe tejto smernice.“

7 Prílohy I a II smernice 2002/46 vymenúvajú „vitamíny a minerály, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov“ a „vitamínové a minerálne látky, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov“.

Francúzske právo

8 Podľa článku 5 décret n. 2006-352 du 20 mars 2006 relatif aux compléments alimentaires (dekrét č. 2006-352 z 20. marca 2006 o potravinových doplnkoch) (JORF z 25. marca 2006, s. 4543), ktorý preberá smernicu 2002/46 do francúzskeho práva, vitamíny a minerály môžu byť použité pri výrobe potravinových doplnkov iba za podmienok, ktoré stanovuje výnos ministrov pre rezorty ochrany spotrebiteľa, poľnohospodárstva a zdravotníctva.

9 Článok 16 tohto dekrétu stanovuje postup, ktorému podlieha prvé uvedenie potravinového doplnku obsahujúceho látku s nutričným alebo fyziologickým účinkom, rastlinu alebo rastlinný prípravok, ktorý nie je uvedený vo výnosoch podľa článku 6 a 7 uvedeného dekrétu, ale bol v súlade s právnymi predpismi vyrobený alebo uvedený na trh v inom členskom štáte Európskej únie alebo v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3), na trh vo Francúzsku.

10 Medzirezortný výnos z 9. mája 2006 o živinách, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov (JORF z 28. mája 2006, s. 7977, ďalej len „výnos z 9. mája 2006“), ktorý bol prijatý na základe článku 5 dekrétu č. 2006-352 z 20. marca 2006, stanovuje najmä zoznam vitamínov a minerálov, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov, ako aj maximálne denné dávky, ktoré nesmú byť v rámci tohto používania prekročené.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Noria Distribution je francúzska spoločnosť, ktorá uvádza na trh v Únii potravinové doplnky.

12 Táto spoločnosť je trestne stíhaná za to, že od 1. septembra 2007 do 1. októbra 2008 mala v držbe, vystavovala, uvádzala do obehu alebo predávala potravinové doplnky, ktoré vo Francúzsku neboli povolené, o ktorých vedela, že sú sfalšované, pokazené alebo jedovaté, keďže nezodpovedali platným právnym predpisom, ako aj za to, že oklamala alebo sa pokúsila oklamať svojich zmluvných partnerov, pokiaľ ide o riziká spojené s používaním týchto potravinových výrobkov a ich podstatné vlastnosti, keďže tieto výrobky prekračovali maximálne denné dávky vitamínov a minerálov určené výnosom z 9. mája 2006, ktoré môžu byť použité pri výrobe takýchto potravinových doplnkov.

13 Podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu Noria Distribution nespochybňuje vecnú správnosť skutkových okolností, ktoré sú jej vytýkané. Tvrdí však, že výnos z 9. mája 2006, na ktorom je trestné konanie, ktoré sa voči nej vedie, založené, nie je v súlade s právom Únie.

14 Za týchto okolností sa Tribunal de grande instance de Perpignan (Súd prvého stupňa Perpignan, Francúzsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. [Bránia] smernica 2002/46 a zásady Spoločenstva týkajúce sa voľného pohybu tovaru [a] vzájomného uznávania prijatiu vnútroštátneho právneho predpisu, akým je výnos z 9. mája 2006, ktorý nepripúšťa nijaký postup vzájomného uznávania v prípade potravinových doplnkov založených na vitamínoch a mineráloch, ktoré pochádzajú z iného členského štátu, pričom vylučuje uskutočnenie zjednodušeného postupu pre výrobky založené na živinách, [ktorých hodnoty prekračujú hraničné hodnoty stanovené] výnosom z 9. mája 2006, ktoré sa v súlade s právom uvádzajú na trh v inom členskom štáte?

2. Dovoľuje smernica 2002/46, najmä jej článok 5, ale aj zásady vyplývajúce z judikatúry Spoločenstva týkajúcej sa ustanovení o voľnom pohybe tovaru, stanoviť maximálne denné dávky vitamínov a minerálov úmerne k odporúčaným denným príjmom, pričom sa stanoví hodnota rovná trojnásobku odporúčaných denných príjmov v prípade živín, ktoré vyvolávajú najmenej rizík, hodnota rovná odporúčaným denným príjmom v prípade živín, pri ktorých môže dôjsť k prekročeniu maximálnej bezpečnostnej hranice, a hodnota nižšia ako odporúčané denné príjmy, či dokonca [nulová] hodnota v prípade živín, ktoré vyvolávajú najviac rizík?

3. Dovoľuje smernica 2002/46, ale aj zásady vyplývajúce z judikatúry Spoločenstva týkajúcej sa ustanovení o voľnom pohybe tovaru, stanoviť dávky len [v zmysle] vnútroštátnych vedeckých názorov, hoci z najnovších medzinárodných vedeckých názorov [vyplývajú] za rovnakých podmienok používania vyššie dávky?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

15 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava v spore vo veci samej, ktorá nestanovuje postup týkajúci sa uvádzania potravinových doplnkov, ktorých obsah živín prekračuje maximálne denné dávky stanovené touto právnou úpravou, a ktoré sa v súlade s právom vyrábajú alebo uvádzajú na trh v inom členskom štáte, na trh tohto členského štátu.

16 Na úvod treba pripomenúť, že pokiaľ Komisia neprijala v súlade s článkom 5 ods. 4 smernice 2002/46 maximálne množstvá živín, ktoré sa môžu použiť pri výrobe potravinových doplnkov, zostávajú členské štáty oprávnené prijať právnu úpravu týkajúcu sa týchto množstiev, pričom sú členské štáty pri výkone tejto právomoci povinné dodržať články 34 a 36 ZFEÚ, ako aj vychádzať z kritérií uvedených v článku 5

ods. 1 a 2 smernice 2002/46, vrátane požiadavky zhodnotenia rizík založenej na všeobecne akceptovaných vedeckých údajoch (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 24, ako aj bod 32).

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že voľný pohyb tovaru medzi členskými štátmi je základnou zásadou Zmluvy o FEÚ, ktorá nachádza svoje vyjadrenie v zákaze množstevných obmedzení dovozu medzi členskými štátmi, ako aj všetkých opatrení s rovnakým účinkom, stanovenom v článku 34 ZFEÚ (pozri rozsudky z 2. decembra 2004, Komisia/Holandsko, C-41/02, EU:C:2004:762, bod 38, a z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 73).

18 Zákaz opatrení s rovnakým účinkom ako obmedzenia uvedený v článku 34 ZFEÚ sa vzťahuje na každú obchodnoprávnu úpravu členských štátov, ktorá môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne narušiť obchod medzi členskými štátmi Únie (pozri najmä rozsudky z 11. júla 1974, Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, bod 74; z 5. marca 2009, Komisia/Španielsko, C-88/07, EU:C:2009:123, bod 82, a z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 74).

19 Právna úprava dotknutá v spore vo veci samej však vytvára prekážku pre voľný obchod v rámci Únie, pretože potravinový doplnok, ktorého obsah živín prekračuje maximálne hodnoty stanovené touto právnou úpravou, nemôže byť uvádzaný vo Francúzsku na trh, aj keď je v súlade s právom vyrábaný alebo uvádzaný na trh v inom členskom štáte.

20 Uvedená právna úprava tak predstavuje opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie v zmysle článku 34 ZFEÚ.

21 Podľa judikatúry Súdneho dvora právna úprava členského štátu, ktorá zakazuje uvádzať na trh v tomto štáte potraviny, ktorých obsah živín prekračuje maximálne množstvá stanovené touto právnou úpravou, pričom sú tieto potraviny v súlade s právom vyrábané a/alebo uvádzané na trh v inom členskom štáte, môže byť ako opatrenie s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenie v zmysle článku 34 ZFEÚ odôvodnené v rozsahu, v akom je v súlade s požiadavkami článku 36 ZFEÚ, tak, ako ho vykladá Súdny dvor (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 34).

22 Na jednej strane musí takáto právna úprava stanovovať konanie umožňujúce hospodárskym subjektom získať povolenie uvádzať potravinové doplnky obsahujúce živiny vo vyšších dávkach, ako sú povolené, na trh. Toto konanie musí byť ľahko prístupné, musí ho byť možné ukončiť v primeraných lehotách a v prípade odmietnutia musí byť rozhodnutie o odmietnutí napadnuteľné na súdoch (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. februára 2004, Komisia/Francúzsko, C-24/00, EU:C:2004:70, bod 26; z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 35, ako aj z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 81).

23 Na druhej strane môže byť žiadosť o povolenie uvádzať na trh uvedené doplnky zamietnutá príslušnými vnútroštátnymi orgánmi len ak tieto doplnky predstavujú skutočné riziko pre verejné zdravie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. februára 2004, Komisia/Francúzsko, C-24/00, EU:C:2004:70, bod 27; z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 36, ako aj z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 82).

24 V prejednávanej veci sa prvá otázka položená vnútroštátnym súdom vzťahuje výlučne na dodržiavanie požiadavky uvedenej v bode 22 tohto rozsudku, a nie tej, ktorá bola uvedená v predchádzajúcom bode, ktorej preskúmanie sa viaže na otázku, či opatrenie o zákaze uvádzania na trh, akým je opatrenie stanovené v právnej úprave v spore vo veci samej, je alebo nie je založené na vedeckom hĺbkovom vyhodnotení skutočného rizika pre verejné zdravie uvádzanom členským štátom, ktorý sa odvoláva na článok 36 ZFEÚ.

25 Pokiaľ ide o požiadavku uvedenú v bode 22 tohto rozsudku, treba konštatovať, že hoci právna úprava dotknutá v spore vo veci samej stanovuje postup týkajúci sa uvedenia určitých potravinových doplnkov nepovolených touto právnou úpravou, ale v súlade s právom vyrobených alebo uvedených na trh v inom členskom štáte, na trh vo Francúzsku, je nesporné, že tento postup však nemožno uplatniť na potravinové doplnky, akými sú potravinové doplnky v spore vo veci samej, ktorých obsah živín prekračuje maximálne množstvá stanovené uvedenou právnou úpravou a ktoré sú v súlade s právom vyrábané alebo uvádzané na trh v inom členskom štáte.

26 Existencia postupu, ktorý spĺňa podmienky uvedené v bode 22 tohto rozsudku, tak predstavuje jednu z požiadaviek, ktorým je podriadené odôvodnenie právnej úpravy, akou je právna úprava v spore vo veci samej, podľa článku 36 ZFEÚ.

27 Následne v rozsahu, v akom právna úprava dotknutá v spore vo veci samej zakazuje uvádzanie potravinových doplnkov, ktorých obsah živín prekračuje maximálne hranice stanovené touto právnou úpravou, na trh bez toho, aby upravovala minimálny postup na uvedenie tohto typu potravinových doplnkov na trh, a to napriek tomu, že sú vyrobené alebo uvedené na trh v inom členskom štáte v súlade s právom, nie je uvedená právna úprava v súlade s požiadavkou uvedenou v bode 22 tohto rozsudku a nemôže tak byť odôvodnená podľa článku 36 ZFEÚ.

28 Za týchto podmienok treba na prvú otázku odpovedať tak, že ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava v spore vo veci samej, ktorá nestanovuje postup týkajúci sa uvádzania potravinových doplnkov, ktorých obsah živín prekračuje maximálne denné dávky stanovené touto právnou úpravou a ktoré sa v súlade s právom vyrábajú alebo uvádzajú na trh v inom členskom štáte, na trh tohto členského štátu.

O druhej otázke

29 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ustanovenia smernice 2002/46, najmä jej článok 5, ale aj ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby maximálne množstvá uvedené v tomto článku 5 boli stanovené úmerne k odporúčaným denným príjmom, pričom sa stanoví hodnota rovná trojnásobku týchto príjmov v prípade živín, ktoré vyvolávajú najmenej rizík, hodnota rovná týmto príjmom v prípade živín, pri ktorých môže dôjsť k prekročeniu maximálnej bezpečnostnej hranice, a hodnota nižšia ako tieto príjmy, či dokonca nulová hodnota v prípade živín, ktoré vyvolávajú najviac rizík.

30 Vnútroštátny súd uvádza príklad, podľa ktorého uvedené množstvá mohli byť stanovené „podľa výživových kritérií ako okolností, ktoré odôvodňujú opatrenia obmedzujúce voľný pohyb tovaru“ a „bez bezpečnostného limitu stanoveného znalcom na základe vedeckých metód“.

31 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že stanovenie maximálnych množstiev vitamínov a minerálov, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov, okrem toho, že musí byť vykonané v súlade s článkami 34 a 36 ZFEÚ, musí vychádzať z kritérií, ktoré sú uvedené v článku 5 ods. 1 a 2 smernice 2002/46 (pozri rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin’s France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 32, ako aj bod 63).

32 Podľa tohto článku 5 ods. 1 písm. a) sú uvedené množstvá stanovené v závislosti od dennej dávky odporúčanej výrobcom so zreteľom na horné bezpečné hladiny vitamínov a minerálov stanovené na základe vedeckého zhodnotenia rizík, vychádzajúc zo všeobecne akceptovaných vedeckých údajov a berúc do úvahy – tam, kde to pripadá do úvahy – rôzne stupne citlivosti jednotlivých skupín spotrebiteľov (pozri rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin’s France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 64).

33 Z toho vyplýva, že stanovenie maximálnych množstiev uvedených v článku 5 smernice 2002/46 musí spočívať najmä na zohľadnení horných bezpečných hladín predmetných vitamínov a minerálov stanovených na základe vedeckého zhodnotenia rizík pre zdravie osôb, ktoré vychádza z relevantných vedeckých údajov a nie z čisto hypotetických úvah (pozri rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 65).

34 Tejto požiadavke však nezodpovedá stanovenie maximálnych množstiev vitamínov a minerálov, ktoré sa môžu používať pri výrobe potravinových doplnkov, pokiaľ v prípade, že neexistuje preukázané nebezpečenstvo pre zdravie osôb, neboli pre tieto živiny po takomto vedeckom zhodnotení určené horné bezpečné hladiny (pozri rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 66).

35 Po tom, ako boli stanovené horné bezpečné hladiny, sa nedá vylúčiť možnosť stanoviť takéto maximálne množstvá na úroveň, ktorá je podstatne nižšia, ako je úroveň uvedených hladín, pokiaľ stanovenie týchto maximálnych množstiev možno odôvodniť zohľadnením kritérií uvedených v článku 5 ods. 1 a 2 smernice 2002/46 a pokiaľ je takýto postup v súlade so zásadou proporcionality (pozri rozsudok z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 71).

36 V súlade s uvedeným článkom 5 ods. 1 písm. b) a článkom 5 ods. 2 pri stanovení týchto množstiev treba okrem týchto hladín zohľadniť príjem vitamínov a minerálov z iných zdrojov stravovania, ako aj referenčné hodnoty príjmu vitamínov a minerálov pre obyvateľstvo.

37 Okrem toho posúdenia vedúce k stanoveniu maximálnych množstiev živín, ktoré možno použiť pri výrobe potravinových doplnkov, sa musia vykonať od prípadu k prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. septembra 2003, Komisia/Dánsko, C-192/01, EU:C:2003:492, bod 46; z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 40; z 5. februára 2004, Komisia/Francúzsko, C-24/00, EU:C:2004:70, bod 53; z 2. decembra 2004, Komisia/Holandsko, C-41/02, EU:C:2004:762, bod 47, ako aj z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, body 55 a 72).

38 Nakoniec treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora ak aj môže kritérium nutričnej potreby pre obyvateľstvo členského štátu hrať úlohu pri tomto štátom uskutočňovanom dôkladnom skúmaní rizika, ktoré môže byť spojené s pridaním výživných látok do potravín pre zdravie verejnosti, absencia takej potreby nemôže sama osebe odôvodniť úplný zákaz uvedenia potravín na trh, ktoré sú v súlade s právom v iných členských štátoch vyrobené a/alebo uvedené na trh, na základe článku 36 ZFEÚ (pozri rozsudky z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 46; z 2. decembra 2004, Komisia/Holandsko, C-41/02, EU:C:2004:762, bod 69, ako aj z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin's France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 60).

39 Z predchádzajúcich úvah najmä vyplýva, že maximálne množstvá uvedené v článku 5 smernice 2002/46 sa musia stanoviť od prípadu k prípadu na základe všetkých kritérií uvedených v tomto článku 5 ods. 1 a 2, najmä horných bezpečných hladín stanovených pre dotknuté živiny na základe hĺbkového vedeckého zhodnotenia rizík pre verejné zdravie, ktoré nevychádza zo všeobecných alebo hypotetických úvah, ale z relevantných vedeckých údajov.

40 Metóda, ktorá pozostáva zo stanovenia týchto množstiev iba na základe nutričných potrieb dotknutého obyvateľstva, bez ohľadu na všetky tieto kritériá, alebo dokonca bez toho, aby sa toto stanovenie vykonalo od prípadu k prípadu, tak nie je v súlade s uvedeným článkom 5 a s ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa voľného pohybu tovaru.

41 Vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby posúdil, či metóda stanovenia uvedených množstiev dotknutých v spore vo veci samej predstavuje taký prípad.

42 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že maximálne množstvá uvedené v článku 5 tejto smernice sa musia stanoviť od prípadu k prípadu a na základe všetkých kritérií uvedených v tomto článku 5 ods. 1 a 2, najmä horných bezpečných hladín stanovených pre dotknuté živiny na základe hĺbkového vedeckého zhodnotenia rizík pre verejné zdravie, ktoré nevychádza zo všeobecných alebo hypotetických úvah, ale z relevantných vedeckých údajov. Je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť, či metóda stanovenia uvedených množstiev dotknutých v spore vo veci samej spĺňa tieto požiadavky.

O tretej otázke

43 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vedecké zhodnotenie rizík uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ktoré musí predchádzať stanoveniu horných bezpečných hraníc, ktoré treba zohľadniť najmä na stanovenie maximálnych množstiev upravených v tomto článku 5, sa vykonalo len na základe vnútroštátnych vedeckých názorov, hoci sú v čase prijatia dotknutého opatrenia dostupné novšie medzinárodné vedecké názory, ktoré vo svojich záveroch uvádzajú možnosť určiť vyššie hranice.

44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. a) určenie uvedených maximálnych množstiev musí najmä spočívať na zohľadnení horných bezpečných hladín stanovených pre vitamíny a minerály na základe vedeckého zhodnotenia rizík vychádzajúceho zo „všeobecne akceptovaných vedeckých údajov“.

45 Z tohto znenia teda nemožno vyvodiť, že toto zhodnotenie možno vykonať len na základe vnútroštátnych vedeckých údajov, pokiaľ sú dostupné aj medzinárodné vedecké údaje.

46 Hoci nemožno vylúčiť, že pri neexistencii dôveryhodných medzinárodných vedeckých údajov by bolo takéto zhodnotenie vykonané len na základe dôveryhodnejších vnútroštátnych vedeckých stanovísk, nebude to tak však v prípade, keď takéto údaje sú dostupné.

47 Článok 5 ods. 1 písm. a) smernice 2002/46 totiž tým, že vyžaduje, aby uvedené zhodnotenie bolo založené na „všeobecne akceptovaných vedeckých údajoch“, má za cieľ, aby bolo toto zhodnotenie uskutočnené na základe dôveryhodných vedeckých údajov bez ohľadu na to, či ide o údaje vnútroštátne alebo medzinárodné.

48 Okrem toho zhodnotenie, ktorého sa toto ustanovenie týka, podlieha rovnakým požiadavkám ako požiadavky vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ ide o existenciu skutočného rizika pre verejné zdravie, uvádzaného členským štátom na odôvodnenie opatrenia o zákaze uvádzania potravinového doplnku na trh na základe článku 36 ZFEÚ. V tejto súvislosti Súdny dvor najmä rozhodol, že existencia takéhoto rizika sa musí preukázať v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím na národné stravovacie návyky a s ohľadom na výsledky medzinárodného vedeckého výskumu (pozri rozsudky z 23. septembra 2003, Komisia/Dánsko, C-192/01, EU:C:2003:492, bod 46; z 5. februára 2004, Komisia/Francúzsko, C-24/00, EU:C:2004:70, bod 53, ako aj z 29. apríla 2010, Solgar Vitamin’s France a i., C-446/08, EU:C:2010:233, bod 55).

49 V tejto súvislosti Súdny dvor tiež rozhodol, že jednak môže byť takéto opatrenie prijaté, len ak sa uvádzané skutočné riziko pre verejné zdravie javí ako dostatočne preukázané na základe najnovších vedeckých údajov, ktoré sú dostupné v čase prijatia tohto opatrenia (pozri rozsudky z 23. septembra 2003, Komisia/Dánsko, C-192/01, EU:C:2003:492, bod 48; z 5. februára 2004, Komisia/Francúzsko, C-24/00, EU:C:2004:70, bod 55; z 2. decembra 2004, Komisia/Holandsko, C-41/02, EU:C:2004:762, bod 49, a z 28. januára 2010, Komisia/Francúzsko, C-333/08, EU:C:2010:44, bod 89), a jednak

zhodnotenie tohto rizika sa musí vykonať na základe najdôveryhodnejších dostupných vedeckých údajov a najnovších výsledkov medzinárodného výskumu (pozri rozsudok z 5. februára 2004, Greenham a Abel, C-95/01, EU:C:2004:71, bod 47).

50 Pokiaľ teda sú v čase vykonávania vedeckého zhodnotenia rizík stanoveného v článku 5 ods. 1 písm. a) smernice 2002/46 dostupné dôveryhodné a novšie medzinárodné vedecké údaje, nemožno bez zohľadnenia takýchto údajov takéto zhodnotenie vykonať.

51 Za týchto podmienok treba na tretiu otázku odpovedať tak, že ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vedecké zhodnotenie rizík uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ktoré musí predchádzať stanoveniu horných bezpečných hraníc, ktoré treba zohľadniť najmä na stanovenie maximálnych množstiev upravených v tomto článku 5, sa vykonalo len na základe vnútroštátnych vedeckých názorov, pokiaľ v čase prijatia dotknutého opatrenia sú dostupné aj dôveryhodné a novšie medzinárodné vedecké názory, ktoré vo svojich záveroch uvádzajú možnosť určiť vyššie hranice.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava v spore vo veci samej, ktorá nestanovuje postup týkajúci sa uvádzania potravinových doplnkov, ktorých obsah živín prekračuje maximálne denné dávky stanovené touto právnou úpravou, a ktoré sa v súlade s právom vyrábajú alebo uvádzajú na trh v inom členskom štáte, na trh tohto členského štátu.**

2. **Ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že maximálne množstvá uvedené v článku 5 tejto smernice sa musia stanoviť od prípadu k prípadu a na základe všetkých kritérií uvedených v tomto článku 5 ods. 1 a 2, najmä horných bezpečných hladín stanovených pre dotknuté živiny na základe hĺbkového vedeckého zhodnotenia rizík pre verejné zdravie, ktoré nevychádza zo všeobecných alebo hypotetických úvah, ale z relevantných vedeckých údajov. Je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť, či metóda stanovenia uvedených množstiev dotknutých v spore vo veci samej spĺňa tieto požiadavky.**

3. **Ustanovenia smernice 2002/46 a ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu tovaru sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vedecké zhodnotenie rizík uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ktoré musí predchádzať stanoveniu horných bezpečných hraníc, ktoré treba zohľadniť najmä na stanovenie maximálnych množstiev upravených v tomto článku 5, sa vykonalo len na základe vnútroštátnych vedeckých názorov, pokiaľ v čase prijatia dotknutého opatrenia sú dostupné aj dôveryhodné a novšie medzinárodné vedecké názory, ktoré vo svojich záveroch uvádzajú možnosť určiť vyššie hranice.**

Podpisy